

Tanken går igång

Patrik Norman

Still in me

Jag gjorde ett avtryck på väggen bara
för att bevisa att jag var så stor.
Strök det.

Lidande är en inställning. Det är hur
man förhåller sig till något.
Om förhållningen är motstånd till vad
är, lider man.

Existerar i många möjliga verkligheter
samtidigt.
Mitt stråk är ingen lina.
Det är ett rep av grenar i
möjlighetsträd,
som stryker vågor
som nästan blev till.

Får korsa en gång bortom livsgång.
Det fanns en ström av flöde i mitt
sinne.

Föreställd förbindelse som man kan
bolla tankar med.

Nå mot intet
Gjord till jord
Handräckning
Nå, var du ensam?

Att företa någonting i tomheten finns
inte.

Att vilja vilja, men inte orka vilja. Det
kan skapa en känsla av tomhet.
Strävan efter strävan.

Håglös fattas gravitationen mot
framtiden.

Tomheten är inte brist på jag.
Det är ett tomrum efter ett kollektiv.
Tankebollande. Någon som adopterar
en och man bara hänger efter.

Av vården önskar man oförminskad
kraft och lindra lidande.

När man lider verkar vilken tanke man
än har obehaglig.

Tankar kopplas med känslan av lidande
och man avleder dem.

Dricker så enormt mycket vatten att
jag drunknar.

Jag flyter.

Illusionen av mening

Otydliga intryck får hjärnan att fylla i luckorna med mening.

Hjärnans belöningssystem bidrar till hur mycket betydelse vi tillskriver saker.

När det blir överaktivt börjar allt lysa upp som viktigt, och rädslan färgar tolkningen mörk.

Hjärnan skapar sammanhang genom att forma förklaringar och tolkar händelser som bevis för dessa förklaringar.

För att bekräfta förklaringarna söks ytterligare bevis på dem, vilket stärker deras inflytande.

Även när saker egentligen saknar den betydelse man tror, leder denna process ofta till snabba och felaktiga slutsatser.

Vi är med övrigt i behov av att känna oss sedda, hörda och förstådda.

Den inre sträckningens yttersta gräns är när behov möts i fantasin.

En relation kan bäras inom en, ensam, även när den andre inte är närvarande.

Föreställningen kan ge en känsla av att nå och bli nådd, utan att det därför behöver vara läskigt.

Vetandes att betydelsetillskrivandet är konceptualiserat och känns bara när idén ansträngs fram tror vi ändå att vi kan vila i det. Mening är en reflektion genom andra sidans fönster.

Naturligt urval har gjort hjärnan till en förutsägelsemaskin.

Förväntan av fara ger ångest och
förväntan att vara utesluten ger social
ångest.

Det finns för att det finns en
selektionsfördel i det.

Vi känner faran i det som kan orsaka
att våra gener inte förs vidare.

Förväntan av gott.

Inte själva det goda, utan ögonblicket
innan.

Som om gott håller på att bli till. Ett
rofyllt sinne i den lätta spänningen,
ett framåttänk.

Vi är relationen mellan eter nå ljuv.
Världens upplevelse av sig självt från
intet.

Det görs i samband med ett driv, en
strävan.

Jag är nöjd med lite.

Meningskonstruerande. Trassel utan slutände.

Dra streck under omhändertata. Det är en mening. Nå når nås.

Skaparen klurar ut grotttristningar och börjar uppmärksamma mönster som bekräftar tidigare illusioner.

Når man?

Det grundläggande påståendet är enkelt:

Ett medvetande utan nående skulle inte vara ett annat slags medvetande – det skulle vara frånvaro av medvetande.

Med nående menar jag inte nödvändigtvis att sträcka sig mot ett objekt.

Ett nående kan finnas även när det inte finns något i andra änden.

Medvetande är att nå genom väven av möjliga relationer.

Olika former av medvetande är olika former av nående:

Vilja – att nå mot något.
Minne – att åter nå något.
Förståelse – att nå en innebörd.
Förutsägelse – att nå fram i tiden.
Relation – att nå en annan.
Saknad – att nå det frånvarande.
Perception – att nå omvärlden.
Uppmärksamhet – selektivt nående.
Fantasi – att nå det möjliga.
Språk – att nå genom symboler.
Resonemang – att nå genom logiska relationer.

Även sinnena kan beskrivas på detta sätt:

Smak når kemikalier.
Lukt når molekyler i luften.
Hörsel når ljudvågor.
Syn når ljuset.
Känsl når horisont.

Tanken är inte att detta är separata mentala förmågor. De är olika uttryck för samma underliggande fenomen: nående.

Joy out of reach

An old sun

I rymden är det tomt.

Emellan, bakom allt. Stjärnor i deras ögon, är väv av möjliga relationer.

Det som något är, är inte helt frikopplat från de relationer det ingår i.

Jag gjorde dig hela min värld

Far away,
at mist afar,
a scent of rain –
from heaven over earth.

To heel soles is a wander.
So far to go.